

Архиерейска служба отбеляза 1100 години от основаването на Славянобългарската Зографска св. обител “Св. Вмчк Георги - Победоносец”

На 6 май 2019 г., денят в който се почита паметта на светеца-покровител на българския Зографски манастир на Света гора Атонска „Св. вмчк Георги-Победоносец“ се навършват 1100 години от основаването на обителта. Според средновековен христовул през 919 г. трима братя от тогавашната българска столица Охрид построили три стълпа, за да се подвизават в монашеско уединение, а около тях скоро се събрали други българи, готови да се подвизават за прослава на Божието име.

Братята не знаели кого от Божиите угодници да призват за закрилник на обителта. Затова приготвили дъска на която да нарисуват икона на светеца, поставили я в построената малка църква и започнали усилено да се моля да им открие Бог кой ще е той. На сутринта отключили църквата и видели върху

приготвената дъска изображението на св. Георги-Победоносец, което се било пренесло по чудесен начин от храмовата икона на Фануилския манастир, посветен на същия светия, в древния палестински град Лида. Тамошното братство било поразено от изчезването на изображението, но скоро сам св. Георги открил на светия игумен Евстратий, че има нов дом на Света гора и че той ще се нарича „Зограф“ поради чудото с пренасянето на изображението. Братството на Фануилския манастир напуснало своя манастир и се заселило в новооснованата обител, а за пръв игумен бил избран Евстратий. Веста за чудото се разнесла и скоро в Зограф дошъл епископът на Верия, град в днешна Северна Гърция. Той се присмял на братята и отрекъл да е станало чудо с пренасянето на изображението, като дори си позволил да почука с пръст върху светия образ. Пръстът му обаче влязъл в иконата и не могъл да излезе от там, макар епископът да се борил с часове и да призовавал монасите да разсекат иконата, за да го спасят. Те, естествено, не се съгласили. Епископът разбрал обидата, която поради самонадеяност и тщеславие нанесъл на Божия угодник. Сълзи на дълбоко разкаяние оросили иконата, а сам епископът заспал от умората от преживяното. В съня му се явил свети Георги и му рекъл: „Заради разкаянието ти прощавам, но заради това, че ти като епископ не само не укрепваш вярата в Божиите чудеса, а им се подиграваш, пръстът ти ще остане завинаги в иконата!“

Епископът се събудил и с викове призовал монасите да му отрежат пръста за свидетелство на великото чудо свързано с основаването на славянобългарския манастир. Това необикновено свидетелство и до днес се вижда на иконата върху лицето на светеца.

На 5 май,тази година, Зографската обител получи голям подарък чрез благодатното посещение на Видинския митрополит на Българската Православна Църква Негово Високопреосвещенство Даниил и игумена на руския манастир на Света гора Негово Високопреподобие Евлогий. От страна на светските власти висока чест на тържеството оказаха с посещението си Техни превъзходителства гражданският губернатор на Света гора Константинос Димцас и генералния консул на Република България в Солун Владимир Писанчев. В кратко слово по време на тържествената трапеза г-н Димцас поздрави архиерея, архимандрит Евлогий, игумена на Зографската обител схиархимандрит Амвросий, г-н Писанчев, като представител на българските власти, представителите на другите светогорски манастири и дошлите за празника духовници и поклонници от България и други православни страни. В словото си Негово превъзходителство подчерта, че, въпреки националните различия, събралите се за този голям християнски

празник представляват единството на Божия народ.

Всенощното бдение започна в 20 часа българско време и продължи до 8 часа сутринта на следващия ден, когато физически уморените, но духовно ободрени участници в последованието на богослужбата изнесоха Аравийската чудотворна икона на св. Георги, с която се извърши традиционната за празника лития до параклиса на отсрещния скат срещу манастира.

Силното въздействие на благодатната служба се подсилваше от боговдъхновеното пеене на два хора на двете певници в съборния храм – един гръцки, съставено от монаси от различни обители, сред които Симонопетра, Ксиропотам, Ватопед и други скитове и келии, както и български, ръководен от дългогодишния опитен църковно-музикален педагог, псалт, богослов и църковен деятел Андрей Касабов.

Въпреки лошото време на 5 май, когато поради силно морско вълнение бяха отменени курсовете на светогорския морски транспорт, в манастира се събраха, с цената на тежки изпитания по придвижването, около 500 гости. Всички без изключение изразяваха радостта си от необикновената награда, в каквато се превърна празникът на светия Великомъченик.

В проповед на прощалната трапеза Негово Високопреосвещенство Даниил посочи трудните времена за светото Православие, в които живеем – времена на узаконяване на греха под предлог на застъпничество за „демократични права“, на фанатичен тероризъм, чиято пряка и далечна цел е да се навреди на Църквата, времена, в които да си православен християнин само по себе си е подвиг.

В тези последни времена Зографския манастир остава един остров на правослазната съвест, поставена на изпитанието на бъде нападана от чужди и свои, но съвест изключително нужна за православна България и целия православен свят.

Слава на Бога за всичко!

Свети Великомъчениче Георгие, моли Бога за нас!

bg-patriarshia.bg